

hvert Amt med Indbegreb af Amtets Kjøbstæder og bestaae af Amtmanden som Formand, af tvende af Finansministeren udvalgte Mænd, og af tvende af Amtsraadet ud af dets Midte valgte Mænd. Ved Siden af disse Skattecommissioner har jeg imidlertid ladet mig det være magtpaaliggende at benytte og beholde den communale Medvirkning, hvor den er nødvendig eller ønskelig, og ligesom jeg allerede har tilladt mig at meddele, at Beregningen over Indtægterne af Agerbrug, forsaavidt disse andrage een Tønde Hartkorn eller derover, vil blive undergivet en Bedømmelse af Sogneraadene, saaledes er det ogsaa nødvendigt og ønskeligt at benytte disses Medvirkning, ikke blot til de forinden Ansættelsen forberedende Arbejder, saasom Optagelse af Mandtalslister, og hvad dermed staaer i Forbindelse, men ogsaa til Opkrævningen af Skatten. Det er desuden forbeholdt dem at gjøre en foreløbig Ansættelse af alle de Personer i Sognet, som ikke have Agerbrug, men andre Næringsveie, samt ogsaa af selve Agerbrug med over een Tønde Hartkorn, forsaavidt de vedkommende Jordbrugere have andre Indtægter end dem, som følge af Agerbruget. Dette er i korte Hovedtræk Systemet for det Apparat, som jeg foreslaaer at anvende. Hvad selve Indtægterne angaaer, da ere disse efter deres Betsaaffenhed fastholdte i samme Omfang som ved tidligere Lovforslag; kun har jeg for at imødefomme en Fordring, der jævnlig forekommer om noget større Procenter af de større Indtægter end af de lavere, skudt de hidtilværende faldende Scalaer ud, men derimod fastholdt de Beløb, som i de hidtilværende Skattelove have været givne fri for al Betsaaffning, nemlig 400 Rd. for Kjøbenhavn, 300 Rd. for Kjøbstæderne og 250 Rd. for Landet efter det Forslag, som fremkom i Udvalget sidst, og det saaledes, at ikke blot alle De, der ikke have mere end disse Beløb, ere frie, men at ogsaa disse Beløb blive at fradrage enhver højere Indtægt, saaledes at kun Resten bliver at beskatte. Jeg har altsaa søgt

at imødefomme alle de Ønsker, jeg kunde imødefomme, forsaavidt de ere fremkomne herfra, og jeg har søgt at begrænse mig saa yderligt, som min Pligt som Statskassens Børge tillod mig det. Jeg overleverer nu Lovforslaget til det høie Thing i det Haab og med den Bøggjæring, at dette ogsaa vil begrænse sig saaledes, at vi omfider maatte komme til en Overenskomst om en Sag, hvilken jeg anseer for at være ganske overordentlig vigtig for Staten. Jeg har selv følt, at naar der overhovedet skulde være Spørgsmaal derom, maatte jeg begrænse mig, og jeg nærer som sagt heller ingen Tvivl om, at det ærede Thing vil lade sig det være magtpaaliggende at begrænse sig til det Udførlige, det Sværtsættelige, og hvad der er praktisk muligt.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdeelte til de ærede Medlemmer.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Forelæggelse ved Indenrigsministeren af „Forslag til Lov om Lønninger for de under Indenrigsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriets Personale.“

Indenrigsministeren: Ifølge Hs. Majestæts allerhøieste Befaling har jeg hermed den Ære for det høie Thing at forelægge „Forslag til Lov om Lønninger for de under Indenrigsministeren hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriets Personale.“ Lovforslaget er i alt Væsentligt overensstemmende med det Lovforslag, der tidligere har foreligget her i Thinget. De Forandringer, der ere foretagne, indskrænke sig egentlig til, hvad der er en ligefrem Følge af Bestemmelserne i § 2 i Loven af 22de Januar 1869, indeholdende et Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Oprettelsen